

enig med Flertallet, og jeg maa maaske have Lov til at citere det af § 5, som jeg har været uenig med Flertallet i. Første Stykke af § 5 lyder saaledes: „Indenrigsministeren bemyndiges til paa Steder, hvor der ikke inden 1 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden er oprettet Arbejdsanvisningskontorer, der fyldestgøre de i Loven foreskrevne Betingelser, at lade oprette saadanne Kontorer; Personalet ved disse Kontorer ansættes af Indenrigsministeren, der tillige om fornødent vælger Kontorenes Bestyrelser.“ Det er de to Ting, at Ministeren faar Lov til at ansætte Personalet ved Kontorerne, og særlig det, at han kan vælge Kontorenes Bestyrelse, som jeg ikke har kunnet slutte mig til. Der er efter mit Syn her Tale om en Tvangslov, som vi ikke trænger til, den er ikke nødvendig. Jeg tror ikke, at vi ude i Landet mangler Organisationer, der kan tage den her stillede Opgave op. Jeg skal blot nævne saadanne som Amtsraad, Byraad, Sogneraad, Købstadforening, Sogneraadforening, Landboforeninger, Husmandsforeninger. Jeg tror, der er saa mange, der kan tage Initiativet til Oprettelsen af Arbejdsanvisningskontorer, at vi ikke behøver nogen Tvangslov. Derfor har jeg ikke kunnet gaa med til dette Forslag. Dernæst skal jeg sige, at jeg tvivler meget om, at den foreslaaede Ordning vil virke tilfredsstillende. Et gammelt Ord siger: En ser ikke godt med det Øje, der trykkes ind i Hovedet, og at vedtage dette Forslag synes jeg er at trykke et Øje ind i Befolkningens Hoved. Befolkningen kan nok selv skønne over, om der er Trang til et Arbejdsanvisningskontor eller ikke.

Mine Ændringsforslag, der findes dels i, dels udenfor Betænkningen, gaar ud paa for det første at slette første Stykke af § 5 og for det andet at stille København lige med det øvrige Land. Dertil sigter Nr. 1, 2 og 7. Dog foreslaar jeg, at København faar den Fortrinnsret, at saafremt der skal oprettes et Centralanvisningskontor, og der er oprettet et Arbejdsanvisningskontor i København, skal dette være Centralanvisningskontoret. Mit Syn paa denne Sag er, at Initiativet og Ansvaret for Ledelsen af hele denne Sag bør lægges i Befolkningens Haand. Men bliver det af Ministeren stillede Forslag med de af Flertallet stillede Ændringsforslag ophøjet til Lov, ser jeg ikke rettere, end at baade Initiativet og Ansvaret for Ordningen af Arbejdsforholdene gaar over til Lovgivningsmagten, og jeg tror, det ligger bedre i Befolkningens Haand, hvis Lovgivnings-

magten da støtter Arbejdsanvisningen i de Retninger, hvor den kan. Lovgivningsmagten bør ikke have Ledelsen og Ansvaret for denne store Opgaves Løsning. Derfor har det ikke været mig muligt at gaa med til Flertallets Forslag.

Hermed skal jeg slutte. Det er jo ikke nogen Nytte til at tale videre om den Sag, da jeg nok kan tænke mig, hvorledes Afstemningen vil falde. Men jeg har ikke kunnet og ikke villet gaa med til en Tvangslov paa dette Omraade.

Holger Neergaard: Jeg skal tillade mig først at gøre nogle Bemærkninger til Flertallets Ændringsforslag og saa til nogle af de enkelte Paragraffer, til hvilke der ikke er stillet Ændringsforslag. Jeg har under Behandlingen i Udvalget haft den Tanke at ville stille nogle flere Ændringsforslag, end jeg har gjort, men for ikke at volde Sagen Vanskeligheder har jeg undladt det. Jeg havde tænkt paa at stille Ændringsforslag til § 2, hvor der er Tale om Valg af Formand. Her er det bestemt, at Formanden skal vælges med mindst Halvdelen af Stemmerne i Kommunalbestyrelsen. Da det er i høj Grad af Vigtighed, at den Mand, der vælges, er en Mand, der staar uafhængig af Partierne, vilde jeg anse det for hensigtsmæssigere, om man havde sat et noget større Tal ind, f. Eks. at han skulde vælges med mindst to Trediedele af Stemmerne. Dermed vilde man faa større Sikkerhed for, at denne Mand er valgt ikke af et Parti alene.

Jeg har ved § 3 tiltraadt Ændringsforslag Nr. 6, som er stillet af Flertallet i Udvalget, og som gaar ud paa at gøre Grænserne mere bestemte mellem, hvad der hører ind under det københavnske, og hvad der hører ind under det statsmæssige Tilsyn. Paragraffen er i og for sig fuldt forstaaelig, men ved Bestemmelsen om, at for de af Borgerrepræsentationen valgte Medlemmer udredes Dagpengene af Kommunens Kasse efter Reglerne i § 10, vil man se, hvorledes man har forstaaet Grænsen mellem den kommunale Ledelse og det statsmæssige.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 5 har jeg ogsaa tiltraadt. Man forlanger ved dette Ændringsforslag den Tid, Kontorerne har til, om jeg saa maa sige, at ordne sig inden Indenrigsministerens Indgriben, til 2 Aar. Jeg har tiltraadt det saa meget hellere, som det er et udtrykkeligt Ønske fra den danske Købstadforening.